

Історія української літератури

Кредити та кількість годин:

денна форма 7 ECTS; години: 46 лекційних, 44 практичних та 118 самостійна, екзамен;

3 ECTS; години: 22 лекційних, 24 практичних та 44 самостійна, залік;

5 ECTS; години: 34 лекційних, 36 практичних та 72 самостійна, екзамен;

5 ECTS; години: 34 лекційних, 36 практичних та 78 самостійна, екзамен;

4 ECTS; години: 32 лекційних, 28 практичних та 60 самостійна робота; екзамен;

3 ECTS; години: 20 лекційних, 24 практичних та 44 самостійна робота; екзамен;

4 ECTS; години: 28 лекційних, 30 практичних та 60 самостійна робота; екзамен

заочна форма 31 ECTS; 930 годин: 32 лекційних, 54 практичних, 844 самостійна робота; залік

I. Опис навчальної дисципліни

Історія української літератури як процес відображає творчість речників української нації, еволюцію їхніх думок, устремлінь, прагнень, безпосередні враження та почуття, особливості ідіостилю та індивідуальної картини світу визначних художників слова. Доробок письменників складає духовну скарбницю народу України, доповнює цілісну картину життя нації. Осмислення літературного процесу для майбутнього філолога є необхідним чинником фахової підготовки. Упродовж вивчення дисципліни «Історія української літератури» студенти ознайомлюються з українським літературним процесом від часів зародження літератури Київської Русі до сучасності. Навчальна програма курсу складається з модулів, кожний з котрих присвячений певній історико-культурній епосі, яка впливала на світогляд та художні тенденції, творчі шукання митців.

II. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета курсу полягає в цілісному засвоєнні основних тенденцій розвитку українського літературного процесу, ознайомленні з його кращими зразками різних періодів, осмисленні традицій та новаторства, загальнонаціональних тенденцій еволюції словесної творчості та художньої свідомості, зростання естетичного і морального потенціалу української літератури в контексті надбань світового письменства.

Основні завдання: поглибити знання студентів про основні етапи розвитку української літератури; вивчити жанрово-стильові та ідейно-художні особливості національного письменства; з'ясувати проблеми розвитку української літературно-естетичної думки; закріпити знання літературознавчих понять; розкрити характерні особливості індивідуального стилю визначних митців; вдосконалювати вміння студентів аналізувати й зіставляти художні твори та явища всього жанрово-видового спектру; забезпечити максимально повне володіння студентами фактичним

матеріалом з курсу, літературознавчою термінологією; формувати вміння та навички практики наукової роботи студентів під час виконання ними завдань з курсу; розвивати художній смак, творчу уяву та літературні здібності студентів.

III. Результати навчання

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми студент оволодіває такими фаховими компетентностями

- знання термінологічного апарату навчальної дисципліни;
- знання основних етапів розвитку української літератури, стилевих тенденцій епох;
- знання закономірностей пошуків засобів художньої виразності, естетичних орієнтирів у діяхронному і синхронному аспектах;
- уміння розкривати характерні особливості ідіостилю митця;
- уміння встановлювати співвідношення загальних явищ літературного процесу зі специфікою окремих видів та жанрів художніх текстів;
- здатність виявляти риси взаємовпливу в українському та європейському (світовому) літературно-мистецькому процесі;
- уміння критично оцінювати досвід рецепції художнього явища із позицій сучасних досягнень літературознавчої методології;
- навички застосовувати різні аспекти літературознавчого аналізу та інтерпретації.

IV. Програма навчальної дисципліни (структура дисципліни)

№	Тема дисципліни
1	Періодизація й особливості давнього письменства
2	Мистецтво красномовства у Київській Русі.
3	Літописання як прогностичний жанр
4	Топос мучеництва у творах давньої літератури
5	Паломницька література Київської Русі
6	Особливості «Повчання» Володимира Мономаха
7	«Києво-Печерський патерик»
8	Українське письменство XIII – XV століть
9	Латиномовна творчість
10	Полемічна література та місце в ній острозької спадщини
11	Особливості української барокової поезії
12	Проповідницька література доби бароко
13	Чернечі житія – зразок благочестя
14	Історіографія другої половини XVII століття
15	Творчість Феофана Прокопівича
16	Творчість Григорія Сковороди
17	Бурлеск як форма презентації України. Творчість Івана Котляревського

18	Творчість Григорія Квітки-Основ'яненка
19	Фольклоризм та народність українського письменства
20	Художній доробок Миколи Костомарова
21	Світоглядні пріоритети та творча спадщина Тараса Шевченка
22	Марко Вовчок: особистість і міф, творчість.
23	Внесок в українську літературу Пантелеймона Куліша
24	Анатоль Свидницький та його повість «Люборацькі»
25	Марко Кропивницький – зачинатель українського театру
26	Творчість Михайла Старицького
27	Корифей українського театру Іван Карпенко-Карий
28	Творчість Івана Нечуя-Левицького: правда про українське село
29	Творчість Панаса Мирного: місто і село як ворожі опозиції
30	Доробок Бориса Грінченка
31	Роль Івана Франка в розширенні обріїв українського письменства.
32	Майстерність Івана Франка (ліро-епос, проза, драматургія)
33	Специфіка розвитку національного письменства доби модернізму
34	Еволюція поетичного стилю Лесі Українки
35	Олександр Олесь – представник українського символізму поч. XX ст.
36	Естетична програма «Молодої музи». Феномен «Української хати»
37	Проза кінця XIX – поч. XX ст. Творчість Михайла Коцюбинського.
38	Проблематика та жанрова своєрідність прози Ольги Кобилянської.
39	Творчий доробок Василя Стефаника. Покутська трійця.
40	Самобутність творчості Володимира Винниченка.
41	Традиційна проза з елементами модерних пошуків
42	Спектр новаторських шукань в прозі кін. XIX – поч. XX ст.
43	Загальний огляд розвитку драматургії й театру зламу століть
44	Феномен драматургії Лесі Українки
45	Жанрова еволюція драматургічного письма Володимира Винниченка

46	Людина в символістській драмі поч. XX ст.
47	Соціально-культурні умови розвитку української літератури
48	20-х рр.
49	Специфіка розвитку українського письменства в умовах тоталітаризму
50	Основні тенденції розвитку поезії доби Розстріляного відродження. Павло Тичина.
51	Літературні силуети поетів постреволюційної доби
52	Своєрідність поетики української прози 20–30-х рр.
53	Творчість Миколи Хвильового та Валер'яна Підмогильного як основні вектори розвитку ренесансної прози
54	Експериментальна проза 20–30-х рр. XX ст.
55	Надбання українського театру та драматургії постреволюційних років
56	Українська література і кінематограф. Творчість Олександра Довженка
5	Українське літературознавство 20-30-х рр.
58	Історико-культурні умови розвитку та функціонування західноукраїнської літератури
59	Західноукраїнська проза міжвоєнного періоду
60	Українська поезія 20-30-х років XX ст. в культурному ареалі Західної України
61	Література українських емігрантів міжвоєнного періоду. Празька школа.
62	Західноукраїнська література періоду радянської окупації
63	«Мистецький український рух» та література повоєнної еміграції в Західній Європі
64	Естетичні шукання в письменстві української діаспори
65	Літературні рефлексії тоталітарних травм у творчості письменників-емігрантів
66	Особливості повоєнної літератури на материковій Україні
67	Шістдесятництво і дисидентський рух як культурні й літературні феномени
68	Поезія українських шістдесятників як відповідь на виклик часу
69	Література загратової правди (Василь Стус, Іван Світличний, Євген Сверстюк)
70	Нью-Йоркська група – як інший вектор розвитку української літератури
71	Київська школа поетів
72	Явище сам- і тамвидаву. Український літературний андеграунд

73	Проза 1960–1980-х років: канон та спроби виходу поза межі традиції.
74	Основні тенденції розвитку української драматургії другої половини XX ст.
75	Особливості української літератури зламу епох.
76	Посттоталітаризм чи деколонізація. Українська література під знаком ПОСТ у 1990-х.

